

عنوان مقاله:

تجلی اندیشه های نیچه در معماری پست مدرن

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری و شهرسازی (اندیشه، نظریه ها و روش ها) (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

علی رضا خضریان - عضو هیئت علمی تمام وقت، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ملایر، همدان، ایران

مهدی اکبری - پژوهشگر کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ملایر، ایران

خلاصه مقاله:

فریدریش نیچه از فیلسوفان ژرف اندیش و تاثیرگذار قرن نوزدهم بود که در پی ارزیابی دوباره ارزش ها، خود را در رویارویی با ایده های پذیرفته شده دنیای مدرن یافت. از این رو، در بازنگری شدیداً انتقادی خود در فرهنگ و تمدن مدرن و به منظور اصلاح و احیاء این فرهنگ، از خود چند اثر بجای می گذارد. نیچه تفسیر زیبایی شناسانه از زندگی و هستی و همچنین از چشم انداز هنر به زندگی نگریستن را از ویژگی های خاص هنر یونانی باستان می دانست و به علت این نوع نگاه هنر عصر تراژیک یونان را ستایش می کرد. پست مدرنیسم نیز تا حد زیادی به مدرنیسم کلاسیک نزدیک می شود، اما ناگهان از آن فاصله می گیرد و به افق های دور می رود. تبار حیات انسان ها را در می نوردد و با اعتقاد به اصل (تمایز) در واقع گونه گونه و حیات سرشار از لذت را درون زندگی مدرن جست و جو می کند. این حیات سرشار از چیزی جز تنوع، تکثر و تعهد علایق و سلیق انسان ها ... در پرتو این گونه گونی است که یکسانی و یکنواختی، کسل کننده و اندوه بار مدرن کنار زده می شود و فضای رنگارنگ زندگی حقیقت انسان ها را به تصویر می کشد. در این مقاله سعی شده است که به بررسی جایگاه اندیشه های نیچه در شکل گیری مکتب پست مدرن و به طبع معماری پست مدرن پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

نیچه، پست مدرن، هنر، معماری، یونان باستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/723778>

